

har de så meldt, at de måske godt ville se på nogle af disse forenklingsforslag.

Nuvel, sådan er det jo så tit, at man senere kan blive ked af det, og jeg har indtryk af, at Dansk Arbejdsgiverforening er blevet ked af, at man ikke er stået på toget dengang, Landsarbejdsrådets arbejdsudvalg rent faktisk diskuterede det her; men nu vil de så gerne være med til at diskutere det, og derfor kan der jo godt være en mulighed for, at udvalgsarbejdet også fører til et fornuftigt resultat.

Jeg tror, at det var hr. Lars Løkke Rasmussen, der sagde: Nærer vi falske forhåbninger om en gennemgribende reform? Ja, hvis der med en gennemgribende reform menes gennemgribende forringelser for de ledige, så er svaret: Det vil regeringen ikke. Og sådan som jeg har lyttet mig frem til det indtil dette tidspunkt, så er det, Venstre og De Konservative er optaget af, en gennemgribende reform, som klart betyder forringelser for de ledige. Det er en dagpengeperiode på 4 år, og det er en ydelsesstruktur, hvor de, der er højtlønnede, får mere, og de, der er lavtlønnede, får mindre, altså et klart brud på den solidaritet, der ligger i dagpengesystemets forsikringsprincipper, og hvis det fortsat er det, der er tale om fra Venstres og De Konservatives side, så er svaret: Nej.

At man løbende skal justere dagpengesystemet, siger sig selv, fordi vores arbejdsmarked ændrer sig, og vores dagpengesystem skal jo til enhver tid matche det arbejdsmarked, vi har. Det har der faktisk også været tale om med den reform, som fru Vibeke Peschardt nævnte, arbejdsmarkedsreformen, som er mindre end halvandet år gammel. Der var der jo tale om nogle meget afgørende brud med det gamle system, som var for passiviserende, og som ikke havde incitament i sig på uddannelsessiden og på aktiveringssiden.

Til fru Pia Christmas-Møller, som siger, at det her er småforbedringer af større eller mindre betydning: Det er jo selvfølgelig et temperamentsspørgsmål, om det er meget eller lidt. Men det er helt givet, at de meldinger, der er kommet fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke, har været positivt, så vi gør ikke det her uden arbejdsløshedskassernes medvirken. Det er ikke noget, vi gør hen over hovedet på arbejdsløshedskasserne.

Det ville heller ikke være særlig klogt, for det handler jo netop om deres reelle muligheder for at administrere et system, som er omfattende, fordi det skal tilgodese mange hensyn. Systemet

skal tilgodese hensynet til dem, der ikke kan få fuldtidsarbejde, selv om de er fuldtidsforsikrede, hensynet til landmanden, som også har et bierhverv eller et delvist lønmodtagererhverv, til den selvstændige erhvervsdrivende osv. Derfor er systemet ikke noget, der kan skrives på en A4-side, fordi der er mange hensyn at tage til mange forskellige grupper.

Og det er faktisk noget af det, som så også er balancegangen i det her: at når man skal justere og forenkle, så kommer det til at ramme nogle af de grupper, som dette her system altså omfatter.

Jeg vil ikke afvise, vil jeg godt sige til fru Pia Christmas-Møller, at der i kølvandet på nogle af disse forenklinger kan spores en adfærdsændring, og det skal man selvfølgelig være opmærksom på. Det var også noget af det, hr. Aage Frandsen var inde på i forhold til overarbejde, om det her vil betyde et incitament til overarbejde, fordi man så hurtigere kan få talt timer op. Det er ikke det, der er hensigten, og det er selvfølgelig noget, man må prøve at lave nogle stopklodser for og nogle vurderinger af, så det ikke inspirerer til mere overarbejde.

Men når vi har lagt vægten sådan, som vi har gjort, hænger det sammen med, at arbejdsmarkedets parter jo har indgået overenskomster med en større grad af fleksibilitet i arbejdstiden. Derfor er det nødvendigt, at dagpengesystemets beregningsgrundlag også tager hensyn til de overenskomster, der rent faktisk er på arbejdsmarkedet.

Jeg takker hr. Aage Frandsen for tilsagn og håndslag – sådan som jeg hørte det – på de 17 af forslagene. Jeg vil så sige til det videre forløb omkring denne her buket, at hvis der er flere, der har forenklinger og ikke forringelser på hjerte, modtager jeg dem meget gerne.

Nu har jeg lagt 18 forslag frem. Om alle 18 forslag bliver vedtaget, vil vi vide mere om i næste måned. Hvis der kun skulle være 17 eller 16 eller 15, der blev vedtaget, ja, så er det også forbedringer af et regelsystem, der fører til en administration, som er omfattende, og som kunne blive mindre omfattende.

De 18 forslag er altså ikke hellige for mig. Det, der er afgørende for mig, er, at der kommer forenklinger igennem Folketinget så hurtigt, som det overhovedet er muligt.

Men igen: en appel om, inden Arbejdsmarkedsudvalget nu starter sit arbejde, at man skelner imellem forringelser og forenklinger. Der står ikke forringelser på regeringens dagsorden; det vil der ikke gøre i foråret, og det vil der heller ikke gøre i efteråret.